

ת"פ 48373/10/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד שחאדה

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 48373-10-17 מדינת ישראל נ' שחאדה
תיק חיצוני: 427861/2017

בפני **כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן**
מאשימה **מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות גליל**

נגד **מוחמד שחאדה**
נאשם **ע"י ב"כ עוה"ד ספיה אנג'אם סנגוריה ציבורית**

גזר-דין
נימוקי גזה"ד

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, שב"ח, ונסיון להעסקתו, עבירות על פי סעיפים 12א(ג)(1) ו-12ב(2)(2) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. על פי עובדות המפורטות בכתב האישום, ביום 25.9.17, בשפרעם, הסיע הנאשם את השב"ח אל עבר אתר בניה, וזאת לצורך העסקתו תמורת 350 ₪.

3. העבירה אותו ביצע הנאשם פוגעת בזכותה של המדינה לקבוע מיהו הבא בשעריה. כמו כן נפגעים ערכים כלכליים בדמות עבודה לא מוסדרת ועבודה לא של תושבי המדינה. יש לציין את עמדת הפסיקה, הקובעת כי הפגיעה בערכים אלו גדולה יותר כאשר היא מבוצעת ע"י אזרחי המדינה, מאשר הפגיעה שנוצרת ע"י השב"ח עצמו.

4. ראה לעניין זה למשל ע"פ 617/15 רשק מונסטר נ. מ"י (פס"ד מיום 2.4.15).

"המערער הורשע בעבירות חמורות הכוללות הסעת שוהים בלתי חוקיים בניגוד לחוק, ובאופן שמהווה סכנה הן לציבור הרחב הן ללקוחותיו. בית משפט זה חזר ואמר, כי חטאם של המסיעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (2014); רע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (2009)). בע"פ 2784/13 מדינת ישראל נ' חמדי[פורסם בנבו] (2013) (שם הושתו 20 חודשי מאסר) נאמר כלהלן (פס' יא לפסק דיני):

אשר לעבירת ההסעה, זו עונשה המירבי על פי דין, סעיף 12א(ג)(ב) לחוק הכניסה לישראל,

תשי"ב-1952, הוא שלוש שנים "אם הוסעו ברכב ששה תושבים זרים או יותר השוהים בישראל שלא כדין" (בנידון דידן הוסעו 25, ולכן ההחמרה בדין משנתיים במקרה "רגיל" של הסעה - לשלוש). ניתן אל לב: המדובר במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שעניינם נדון ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים (ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769), כי חטאתם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א), שם הוספתי "את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם". פסק דין רלבנטי לענייננו, שהגישה באת כוח המדינה, הוא ע"פ 9406/08 פאיז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009), שניתן אמנם בטרם תיקון 113, אך גם לאחר התיקון איננו מתחילים מבראשית. באותו עניין היה מדובר במי שהסיע שוהה בלתי חוקי, ומשנמלט משוטרים נוהל אחריו מרדף, ואף שם הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובהסעת שוהה בלתי חוקי (וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו), והושתו עליו 36 חודשי מאסר בפועל. המקרה דומה לענייננו במתוה הכללי של העבירות, ושונה ממנו לחומרה ולקולה; לחומרה בכך שהמערער שם היה בעל הרשעה קודמת מן העבר בעבירה דומה, ולקולה בכך שהוסע שם שוהה בלתי חוקי אחד (ועוד ארבעה שאין זהותם ידועה למדינה), אל מול לא פחות מ-25 שוהים בלתי חוקיים בענייננו.

5. נקבע אם כן, כי מתחם הענישה בעניינם של המסיעים, המלינים והמעסיקים, חייב להיות גבוה מזה של השוהים הבלתי חוקיים עצמם. בעניינם של השוהים הבלתי חוקיים נקבע מתחם במאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר הכוללים גם את המאסר המותנה.
6. לפיכך, מתחם הענישה בענייננו, בו עסקינן בשוהה בלתי חוקי אחד, אשר הנאשם הסיעו וביקש להעסיקו, מתחיל ממאסר על תנאי ארוך ומרתיע ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל ועל תנאי גם יחד. לצד זאת, יש להשית קנס וחתימה על התחייבות כספית.
7. במקרה אשר לפני, מדובר במי אשר תכנן להעסיק פועל, ולצורך כך נסע להביאו. מדובר במי אשר נקלע ללחץ בעבודה ועשה כן, למעשה למען רווח כספי או על מנת למנוע הפסד.
8. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוגש בעניינו תסקיר שירות המבחן, אשר ניתן להגדירו כחיובי ביותר. מדובר במי אשר מקבל אחריות מלאה וניכר כי העבירה בוצעה שעה בה עצם את עינו מלברר העובדות לאשורן.
9. שירות המבחן מצוין כי מדובר במי אשר עובד בצורה מסודרת, בעל משפחה, נעדר מאפיינים עברייניים ולפיכך ממליץ הוא על ביצוע 200 שעות של"צ.

10. הסניגורית עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם, וזאת בשל תכניתו להשתתף בקורס לצורך הסמכה כקבלן. לשיטתה, הרשעתו עלולה למנוע ממנו את האפשרות לקבל רישיון לעיסוק כקבלן מורשה. לצורך כך, מפנה היא לפסיקה בהן בנסיבות דומות בוטלה הרשעה (ת"פ 11-06-47874). עיון באותו פסק דין מלמד, כי שם מדובר במי שכבר עסק כקבלן מורשה. עוד מלמד עיון באותם סעיפי חוק ותקנות אליהם מפנה אותו פסק דין, כי המגבלה בעיסוק כקבלן מאותו סוג מסוים תלויה גם ברמת הענישה ולא רק בהרשעה.

11. הנני מוצאת כי זה המקרה ההולם אי הרשעה, ודווקא מן הטעם כי הנאשם מבקש לשמש כקבלן. הנאשם ביקש להעסיק את השב"ח לצורך עבודה כקבלן ומתוך לחץ זמני וצורך כספי.

12. בנסיבות האמורות, הנאשם מצוי בתחתית מתחם הענישה. יש להתחשב בהרשעתו ובחשש שהיא מעוררת אצלו בקביעת מרכיבי הענישה הנותרים.

13. לפיכך הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 100 שעות של"צ בהתאם לתוכנית השל"צ שהציג שרות המבחן. הוסבר לנאשם משמעות השל"צ ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה על חוק הכניסה לישראל, ויורשע עליה בדין.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪, להימנע מלעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל בתוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 4 ימים.

ד. קנס בסך 2,000 ש"ח, או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 400 ש"ח כל אחד, החל מיום 30.12.18 ובכל 30 חודש עוקב.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס, תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

הסנגורית תמציא העתק ההחלטה לנאשם.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ט, 18 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.